

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 84 PŽ-6880/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Božena Zajec, u pravnoj stvari 1. tužitelja ARIS 2000 d.o.o., OIB 06571045637, Zagreb, Frateršćica 60, 2. tužitelja NOVABELA GRUPA d.o.o., OIB 83565636972, Zagreb, Augusta Šenoe 3 i 3. tužitelja DESTILERIJA d.o.o. u stečaju, OIB 02267491884, Zlatar-Bistrica, Kolodvorska 4/a, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ante Dragičević iz Zagreba, Selska cesta 90/D, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Varaždinu, Građansko-upravni odjel, radi naknade štete, odlučujući o žalbama tužitelja protiv rješenja o troškovima postupka sadržanog u presudi Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-222/2013-38 od 27. rujna 2019., 3. ožujka 2020.

riješio je

Odbijaju se žalbe tužitelja kao neosnovane i potvrđuje odluka o troškovima sadržana u presudi Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-222/2013-38 od 27. rujna 2019. u točki 4. njezine izreke.

Obrazloženje

Pobijanom odlukom o trošku postupka sadržanom u točki 4. presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-222/2013-38 od 27. rujna 2019. naloženo je tužiteljima da tuženiku, u roku od osam dana, u jednakim dijelovima naknade trošak parničnog postupka u iznosu od 203.200,00 kn.

Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju odredaba čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku, te odredbe čl. 161. st. 1. Zakona o parničnom postupku prema kojoj suparničari podmiruju troškove na jednake dijelove.

Protiv navedene odluke o troškovima parničnog postupka prvotuzitelj i drugotuzitelj su podnijeli zajedničku žalbu, dok je trećetuzitelj podnio žalbu odvojeno.

U žalbi prvotuzitelj i drugotuzitelj u bitnome navode da tužitelji nisu jedinstveni suparničari i da je počinjena bitna povreda iz čl. 161. i čl. 196. Zakona o parničnom postupku, te da je tuženik trebao specificirati točno koliko troška potražuje za svakog pojedinog tužitelja, pa time zahtjev nije određeno postavljen.

U svojoj žalbi trećetužitelj u bitnome navodi da svojim ponašanjem nije doprinio stvaranju podloge za parnični trošak, te da iz raspravnih zapisnika proizlazi da se nije raspravljalo o glavnoj stvari, a niti o bilo kakvim pitanjima iz kojih bi postojala osnova za određivanje parničnog troška. Predlaže ukinuti odluku o parničnom trošku.

Žalbe nisu osnovane.

Pobijano rješenje je ispitano na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2., te odredbe čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

U konkretnom predmetu se na aktivnoj strani radi o suparničarima (čl. 196. ZPP-a), jer su predmet spora zahtjevi iste vrste koji se temelje na istovrsnoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, a u smislu odredbe čl. 200. ZPP-a, svaki je suparničar u parnici samostalna stranka i njegove radnje ili propuštanja niti koriste niti štete drugim suparničarima.

U odnosu na vrijednost predmeta spora koja je mjerodavna za obračun troškova postupka, valja ukazati na odredbu čl. 37. st. 2. ZPP-a, kojom je određeno da u slučaju kad pojedine zahtjeve ističu različiti tužitelji, vrijednost predmeta spora se određuje prema vrijednosti svakog pojedinog zahtjeva, što znači da je položaj stranaka (konkretno tužitelja) isti kakav bi bio da nema suparničarstva (subjektivne kumulacije) jer postoji toliko vrijednosti predmeta spora koliko ima suparničara na aktivnoj strani.

Dakle, tuženik bi imao pravo obračunati trošak postupka u odnosu na svakog tužitelja prema vrijednosti njegovog tužbenog zahtjeva, ali je iz sadržaja spisa evidentno da je zakonski zastupnik tuženika kod poduzimanja radnji u postupku nastupao u odnosu na sve tužitelje, poduzimajući svaku radnju prema svima, pa je osnovano prvostupanjski sud prihvatio obračun u pogledu troškova postupka prema zbroju vrijednosti zahtjeva svih tužitelja ($4.346.995,26 \text{ kn} \times 3 = \text{VPS } 13.040.985,00 \text{ kn}$). Prema odredbi čl. 161. st. 1. ZPP-a suparničari podmiruju troškove na jednake dijelove, pa kako se zahtjevi tužitelja odnose na isplatu novčanih iznosa koji se ne razlikuju po svojoj visini (svaki tužitelj je potraživao iznos od 4.346.995,26 kn), to je pravilno prvostupanjski sud odlučio da tužitelji parnični trošak podmire u jednakim dijelovima.

Neosnovan je žalbeni navod trećetužitelja da nije odgovoran za nastale troškove. Trećetužitelj je na ročištu od 18. ožujka 2019., nakon otvaranja stečajnog postupka i nakon što je prekinuti postupak nastavljen, izjavio da ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva, a uostalom njegov zahtjev za naknadu štete u iznosu od 4.346.995,26 kn je pravomoćno odbijen i tuženik sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a ima pravo na naknadu troškova.

Prvostupanjski sud je pravilno odmjerio trošak parničnog postupka u pogledu osnove i visine (čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a) te je neosnovan žalbeni navod trećetužitelja da se na ročištima od 18. ožujka 2019. i 10. rujna 2019. „nije raspravljalo uopće o bilo kakvim pitanjima“ jer je iz zapisnika s navedenih ročišta (str. 117. i 134. spisa) jasno da su održana i da se na njima raspravljalo i o procesnim pitanjima i o glavnoj stvari, pa ih je sud pravilno

odmjerio prema Tbr. 9. t. 1. i 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15).

Slijedom navedenog pobijanu odluku valjalo je potvrditi na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a.

Zagreb, 3. ožujka 2020.

Dokument je elektronički potpisan:
BOŽENA ZAJEC

Vrijeme potpisivanja:
12-05-2020
08:07:36

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=ZAJEC
G=BOŽENA
CN=BOŽENA ZAJEC

Sudac
Božena Zajec

Broj zapisa: **17894-96073**

Kontrolni broj: **0bf9a-c74c1-8be7f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=BOŽENA ZAJEC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 10 P-222/2013-38

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu tog suda Denisu Krnjaku, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ARIS 2000 d.o.o., Zagreb, Fratersčica 60, OIB:06571045637, zastupanog po direktoru Hrvoju Šimiću iz Marije Bistrice, Zagrebačka 19, tužitelja NOVABELA GRUPA, d.o.o., Zagreb, Augusta Šenoe 3, OIB:83565636972, zastupanog po direktoru Hrvoju Šimiću iz Marije Bistrice, Zagrebačka 19, i tužitelja DESTILERIJA d.o.o. u stečaju, Zlatar-Bistrica, Kolodvorska 4/a, OIB:02267491884, zastupanog po stečajnom upravitelju Anti Dragičeviću iz Zagreba, Selska cesta 90/D, protiv tuženice Republike Hrvatske, OIB:52634238587, zastupane po Županijskom državnom odvjetništvu u Varaždinu, Građansko-upravni odjel, radi naknade štete, nakon glavne rasprave zaključene 10. rujna 2019. u prisutnosti zastupnice po zakonu tuženice Mirjane Bogdanović Kamber, 27. rujna 2019. objavio je i

p r e s u d i o j e

1.) Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja ARIS 2000 d.o.o., Zagreb, Fratersčica 60, OIB:06571045637, koji glasi:

„Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj da u roku osam dana plati tužitelju ARIS 2000 d.o.o., Zagreb, Fratersčica 60, OIB:06571045637, iznos od 4.346.995,26 kn uvećano za zakonske zatezne kamate po stopi od 12% godišnje počev od 14. listopada 2012. godine.“

2.) Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja NOVABELA GRUPA, d.o.o., Zagreb, Augusta Šenoe 3, OIB:83565636972, koji glasi:

„Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj da u roku osam dana plati tužitelju NOVABELA GRUPA, d.o.o., Zagreb, Augusta Šenoe 3, OIB:83565636972, iznos od 4.346.995,26 kn uvećano za zakonske zatezne kamate po stopi od 12% godišnje počev od 14. listopada 2012. godine.“

3.) Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja DESTILERIJA d.o.o. u stečaju, Zlatar-Bistrica, Kolodvorska 4/a, OIB:02267491884, koji glasi:

„Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj da u roku osam dana plati tužitelju DESTILERIJA d.o.o. u stečaju, Zlatar-Bistrica, Kolodvorska 4/a, OIB:02267491884, iznos od 4.346.995,26 kn uvećano za zakonske zatezne kamate po stopi od 12% godišnje počev od 14. listopada 2012. godine.“

4.) Nalaže se tužiteljima ARIS 2000 d.o.o., Zagreb, Frateršćica 60, OIB:06571045637, NOVABELA GRUPA, d.o.o., Zagreb, Augusta Šenoje 3, OIB:83565636972, i DESTILERIJA d.o.o. u stečaju, Zlatar-Bistrica, Kolodvorska 4/a, OIB:02267491884, da tuženici Republici Hrvatskoj, OIB:52634238587, u roku od 8 dana u jednakim dijelovima naknade trošak parničnog postupka u iznosu od 203.200,00 kn.

Obrazloženje

Tužitelji u historijatu tužbe ističu da Republika Hrvatska u skladu sa čl. 106. Zakona o sudovima odgovara za štetu koju u obnašanju sudačke dužnosti nanese sudac stranci svojim nezakonitim ili nepravilnim radom. Tužitelji pojašnjavaju da su pretrpjeli štetu budući da su im odbačeni prijedlozi za određivanjem privremenih mjera i to odlukama Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-5901/11 od 3. svibnja 2012. i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-6233/12-3 od 18. rujna 2012. Tužitelji tvrde da je svakom od njih nastala šteta u iznosu od 4.346.995,26 kn. Tužitelji ističu i da su u postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu broj P-5901/11 predložili donošenje ispravka rješenja odnosno dopunskog rješenja iz razloga što su protiv rješenja broj P-5901/11 od 3. svibnja 2012. podnesene dvije žalbe i to jedna po žalitelju ARIS 2000 i partneri k.d., a druga po tužiteljima iz ovog postupka. Ističu da rješenja o privremenoj mjeri nisu dostavljena umješacima kao i da se osobito nepoštivanje stranaka u postupku isčitava iz očitovanja uređujuće sutkinje u povodu zahtjeva tužitelja za izuzeće sutkinje. Napominje se da su tužitelji podneskom koji je zaprimljen na sudu 19. studenoga 2013. izvršili "sređenje" tužbenog zahtjeva odnosno pojašnjeno je da svaki od tužitelja u ovom postupku zahtijeva naknadu štete u iznosu od 4.346.995,26 kn zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 14. listopada 2012.

U dokaznom postupku tužitelji predlažu saslušanje zastupnika po zakonu tužitelja, saslušanje svjedoka Sande Jaromela Kurick i Ivice Omažića, provedbu pravne ekspertize po Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, vršenje uvida u predmete Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1696/11, St-1695/11 i St-1687/11, pribavljanje podataka o stanju evidentiranih naloga za plaćanje u očevidniku Financijske agencije za tužitelje i pravnu osobu ARIS 2000 i partneri k.d. i provedbu knjigovodstveno-financijskog vještačenja.

U odgovoru na tužbu tuženica se u cijelosti protivi tužbenom zahtjevu tužitelja. Tuženica ističe, u bitnome, da u postupcima donošenja odluka po sutkinji Trgovačkog suda u Zagrebu i suca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske nije bilo nezakonitog niti nepravilnog rada te ne postoji ni jedan razlog zbog kojeg bi Republika Hrvatska odgovarala za štetu tužiteljima. Tuženica u historijatu odgovora na tužbu ukratko obrazlaže tijek parničnog postupka kod Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-5901/11 odnosno postupka kod Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-6233/12. U dokaznom postupku tuženica predlaže izvršiti uvid u sporna sudska rješenja, a po potrebi i pribaviti cjelovite spise Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-5901/11 i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske

broj PŽ-6233/12. Predlaže i izvršiti uvid u sudski registar za tužitelja DESTILERIJA d.o.o. u stečaju i ARIS 2000 d.o.o. te i izvršiti uvid u predmete Trgovačkog suda u Zagrebu St-1135/12 i St-1696/2011 i Visokog trgovačkog suda u Zagrebu PŽ-7957/2015. U konačnici tuženica predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva kao neosnovanog.

U dokaznom postupku sud je pročitao isprave koje su stranke dostavile. Tako je pročitana: dokumentacija koju su tužitelji priložili tužbi (listovi 4 do 44), rješenje Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-4573/13-3 od 23. srpnja 2013. (listovi 55 do 65 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1696/11 od 27. ožujka 2013. (listovi 66 do 68 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1696/2011 od 31. svibnja 2012. (listovi 69 do 70 spisa), dokumentacija koju je tuženik dostavio u spis uz podnesak od 15. ožujka 2019. (listovi 106 do 116 spisa). Nadalje, izvršen je uvid u predmet Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-5901/2011 i predmet Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-6233/2012.

Sud je na ročištu za glavnu raspravu 10. rujna 2019. odbio dokazne prijedloge tužitelja i to: dokazni prijedlog za saslušanje zastupnika po zakonu tužitelja, dokazni prijedlog za saslušanje svjedoka Sande Jaromela Kurick i Ivice Omažića, dokazni prijedlog za provedbom pravne ekspertize po Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, dokazni prijedlog za vršenjem uvida u predmete Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1696/11, St-1695/11 i St-1687/11, dokazni prijedlog za pribavljanje podataka o stanju evidentiranih naloga za plaćanje u očevidniku Financijske agencije za tužitelje i pravnu osobu ARIS 2000 i partneri k.d., i dokazni prijedlog za provođenjem knjigovodstveno-financijskog vještačenja.

Sud je odbio provesti citirane dokaze budući da je činjenično stanje potrebno za donošenje meritorne odluke dovoljno utvrđeno pa se provedba dokaza čija je provedba odbijena pokazala nepotrebnim. O tome i u daljnjem tijeku obrazloženja.

Ovdje valja istaknuti da je u tijeku ovog parničnog postupka nastupio prekid postupka zbog nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem ARIS 2000 d.o.o. i nad tužiteljem DESTILERIJA d.o.o. Postupak je nastavljen o čemu je doneseno rješenje broj: P-222/2013-17 dana 28. rujna 2018.

Napominje se da su tužitelji u historijatu tužbe predložili da se osobe Sanda Jaromela Kurick (sutkinja koja je donijela rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-5901/2011 od 03. svibnja 2012.) i Ivica Omažić (sudac koji je donio rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-6233/12-3 od 18. rujna 2012.) pozovu kao umješači na strani tuženice Republike Hrvatske. Vezano za navedeni prijedlog sud je na ročištu za glavnu raspravu dana 10. rujna 2019. donio rješenje kojim je odbio prijedlog tužitelja. Naime, institut miješanja trećih osoba u parnicu reguliran je odredbama čl. 206. do 209.a Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08 i 57/11, dalje u tekstu: ZPP-a) te u istima nije predviđeno da je sud u obvezi na prijedlog parničnih stranaka pozivati treće osobe da se pridruže kojoj od stranaka kao umješači, već takvu izjavu mogu dati samoinicijativno osobe koje smatraju da imaju pravni interes za to. Posljedično je prijedlog tužitelja odbijen kao neosnovan.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu sa čl. 8 ZPP-a, sud je utvrdio da su tužbeni zahtjevi tužitelja neosnovani.

Tužitelji u ovom parničnom postupku, dakle, zahtijevaju naknadu štete i to svaki tužitelj u iznosu od 4.346.995,26 kn zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama. Prema tužiteljima šteta je nastala zbog nezakonitog i nepravilnog rada sudaca u predmetima kod Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-5901/11 i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: Pž-6233/12 s time da tužitelji upiru na nezakonito donesena rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-5901/2011 od 03. svibnja 2012. i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: Pž-6233/12-3 od 18. rujna 2012.

Imajući u vidu zahtjev tužitelja u ovom postupku za odluku o osnovanosti zahtjeva primarno je mjerodavna odredba čl. 106. st. 1. Zakona o sudovima (Narodne novine, broj: 150/05, 16/07, 113/08, 153/09, 34/10, 116/10, 27/11, 57/11, 130/11 i 28/13) u kojoj je određeno da Republika Hrvatska odgovara za štetu koju u obnašanju sudačke dužnosti nanese sudac stranci, svojim nezakonitim ili nepravilnim radom. Ovom zakonskom odredbom postavljena je izravna odgovornost države za štetu s time da je pretpostavka odgovornosti države za tu štetu ta da je sudac štetu nanio svojim nezakonitim ili nepravilnim radom.

Budući da tužitelji ističu da je do nezakonitog ili nepravilnog rada sudaca došlo donošenjem rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-5901/2011 od 03. svibnja 2012. i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: Pž-6233/12-3 od 18. rujna 2012. sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u citirana rješenja kao i u cjelokupne predmete Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-5901/11 i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: Pž-6233/12.

Uvidom u predmet Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-5901/2011 utvrđeno je slijedeće:

- predmet P-5901/2011 Trgovačkog suda u Zagrebu vodi se između tužitelja (i predlagatelja osiguranja) ARIS 2000 d.o.o. Zagreb, NOVABELA GRUPA, d.o.o. Zagreb, DESTILERIJA d.o.o. u stečaju Zlatar Bistrica i ARIS 2000 i partneri k.d. Zlatar Bistrica protiv tuženika (i protivnika osiguranja) RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d. Zagreb;
- tužba sa prijedlogom za određivanje privremene mjere podnesena je 26. rujna 2011.;
- rješenjem broj P-5901/2011 od 3. svibnja 2012. sud je odbacio prijedlog tužitelja kao predlagatelja osiguranja za određivanjem privremene mjere, a to iz razloga što prijedlog za određivanje privremene mjere ne sadrži sve elemente propisane čl. 293. st. 2. Ovršnog zakona;
- dana 15. svibnja 2012. u spis je zaprimljena pravodobna žalba tužitelja ARIS 2000 i partneri k.d. izjavljena protiv rješenja broj P-5901/2011 od 3. svibnja 2012.;
- dana 23. svibnja 2012. u spis je zaprimljena pravodobna žalba tužitelja ARIS 2000 d.o.o. Zagreb, NOVABELA GRUPA d.o.o. Zagreb i DESTILERIJA d.o.o. Zlatar Bistrica protiv rješenja broj P-5901/2011 od 3. svibnja 2012.;
- u povodu izjavljenih žalbi spis predmeta je uz popratno izvješće od 7. rujna 2012. otpremljen Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske radi donošenja odluka po izjavljenim žalbama;
- dana 4. listopada 2012. zaprimljeno je rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-6233/12-3 od 18. rujna 2012. kojim su odbijene žalbe svih žalitelja kao neosnovane i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-5901/11 od 3. svibnja 2012.

Uvidom u predmet Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6233/12 utvrđeno je da je u istome doneseno rješenje broj PŽ-6233/12-3 od 18. rujna 2012. kojim su odbijene žalbe žalitelja kao neosnovane i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-5901/11 od 3. svibnja 2012.

Iz činjeničnih utvrđenja iz navedenih predmeta Trgovačkog suda u Zagrebu i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske ovaj sud zaključuje da u postupanju sudaca prilikom donošenja spornih rješenja nije bilo nezakonitog ni nepravilnog rada. U navedenim predmetima, dakle, doneseno je prvostupanjsko rješenje kojim je odbačen prijedlog za određivanje privremene mjere te je isto i u drugostupanjskom predmetu u povodu žalbi potvrđeno. Posljedično se zaključuje da je tužiteljima u citiranim predmetima bila osigurana višestupanjska pravna zaštita te ovaj sud nije pronašao okolnosti iz kojih bi se moglo zaključiti da je u radu sudaca bilo takvih radnji koje bi se mogle okarakterizirati kao nepravilne ili nezakonite. U suštini, a imajući u vidu činjenične navode tužitelja u historijatu tužbe, ovaj sud zaključuje da su tužitelji nezadovoljni činjenicom da je njihov prijedlog za određivanje privremene mjere u predmetu kod Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-5901/11 pravomoćno odbačen odnosno nezadovoljni su pravnim stavovima na temelju kojih je donesena takva odluka. U smislu čl. 106. st. 1. Zakona o sudovima nema odgovornosti za štetu zbog iznesenog pravnog stava u sudačkoj odluci već postupanje suca mora biti takovo da se isto može okarakterizirati kao gruba nezakonitost ili nepravilno postupanje. Budući da, dakle, sud ne pronalazi da bi takvog nezakonitog ili nepravilnog rada sudaca u spornim predmetima bilo potrebno je tužbeni zahtjev tužitelja cijiniti kao neosnovan.

Navodi se da su tužitelji, vezano za nepravilan i nezakonit rad sudaca, predložili da se u dokaznom postupku saslušaju kao svjedoci Sanda Jeromela Kurick i Ivica Omažić, suci koji su donijeli sporne odluke, kao i da se provede pravna ekspertiza donesenih spornih odluka. Sud je odbio provedbu navedenih dokaza iz razloga što je odlučno činjenično stanje utvrđeno uvidima u sporne predmete Trgovačkog suda u Zagrebu i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pa nije potrebno još dodatno saslušavati suce na okolnosti razloga donošenja spornih odluka. Suci su svoje stajalište iznijeli u obrazloženju svojih odluka. Također, provođenje pravne ekspertize nije podoban dokazni prijedlog budući bi se time ušlo u sferu pravnih stavova zbog kojih su donesene sporne odluke, a navedeno nije od utjecaja na prosudbu da li je eventualno bilo nezakonitog ili nepravilnog rada sudaca u smislu čl. 106. st. 1. Zakona o sudovima.

Sud je, nadalje, iako je tužbeni zahtjev neosnovan već zbog ne postojanja pretpostavke iz čl. 106. st. 1. Zakona o sudovima, ispitao i postojanje općih pretpostavki za naknadu štete s obzirom da je u ovoj pravnoj stvari predmet spora naknada štete. U skladu s time tužitelji su dužni dokazati i predložiti dokaze kojima bi se šteta mogla utvrditi odnosno predložiti dokaze kojima se može utvrditi postojanje štete, štetne radnje, štetnika, uzročne veze i protupravnosti. Osnovna zakonska odredba koja regulira pitanje pretpostavki odgovornosti za štetu je odredba čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18) u kojoj je određeno da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

Analizirajući činjenične navode tužitelja prezentirane tijekom cijelog postupka zaključuje se da je nejasno koju to štetu su tužitelji pretrpjeli. Osim navoda da su tužitelji svaki pretrpjeli štetu u iznosu od 4.346.995,26 kn tužitelji uopće ne objašnjavaju na što se točno iznos štete odnosi. Tužitelji nisu individualizirali nastanak štete za svakog tužitelja

ponaosob u smislu da točno navedu na što se odnosi navodno pretrpljena šteta. Glede, dakle, visine tužbenog zahtjeva ovaj sud je uzeo u obzir čl. 7. st. 1. ZPP-a u kojem je propisano da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a prema članku 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev i kojima pobija navode i dokaze protivnika. Dužnost je stranaka iznijeti činjenice i predložiti dokazna sredstva prikladna za stjecanje uvjerenja suda u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost zahtjeva stranke. Ako stranka u tome ne uspije, sud će izvesti zaključak o nedokazanosti, odnosno o neistinitosti njene tvrdnje, pa će njen zahtjev odbiti kao neosnovan.

Kako tužitelji uopće nisu obrazložili visinu štete koju su navodno pretrpjeli potrebno je tužbeni zahtjev i iz tog aspekta cijeliti neosnovanim. Apostrofira se ovdje i činjenica da su tužitelji u tijeku postupka bili neaktivni te tako predstavnici tužitelja ARIS 2000 d.o.o. i NOVABELA GRUPA, d.o.o. nisu pristupili ni na jedno ročište iako su uredno pozvani, dok je stečajni upravitelj tužitelja DESTILERIJA d.o.o. u stečaju pristupio samo na ročište održano 18. ožujka 2019. na kojem je izjavio da je u stečajnom postupku koji se vodi nad imenovanim tužiteljem skupština vjerovnika donijela odluku o tome da se uplati predujam za troškove koji će nastati u ovom parničnom postupku te da nitko od stečajnih vjerovnika nije predujmio troškove do početka ročišta. Stečajni upravitelj, iako se na to obvezao, u daljnjem tijeku postupka nije sud obavijestio o eventualno uplaćenom predujmu.

Imajući u vidu da tužitelji nisu obrazložili u čemu se sastoji pretrpljena šteta te imajući u vidu da je tužbeni zahtjev primarno neosnovan već i zbog nepostojanja pretpostavki iz čl. 106. st. 1. Zakona o sudovima (nepravilan ili nezakonit rad sudaca) pokazalo se nepotrebnim provoditi dokazni prijedlog tužitelja za pribavljanje podataka o stanju evidentiranih naloga za plaćanje u očevidniku Financijske agencije za tužitelje i pravnu osobu ARIS 2000 i partneri k.d., i dokazni prijedlog za provođenjem knjigovodstveno-financijskog vještačenja.

Odluka o naknadi parničnog troška temelji se na odredbi čl. 154 st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08 i 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19 – dalje u tekstu ZPP/19) kojom je propisano da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu je dužna protivnoj stranci i njezinu umješacu nadoknaditi troškove. Kako je tuženica u ovom postupku u cijelosti uspjela razvidnim proizlazi obveza svih tužitelja na naknadu troškova postupka tuženici.

Sud je kao potrebne troškove u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a za vođenje parnice tuženici priznao slijedeće troškove (VPS- 13.040.985,00 kn):

- sastav odgovora na tužbu po zastupniku po zakonu prema Tbr.7.t.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15 – u daljnjem tekstu: Tarifa) u iznosu od 81.080,00 kn,
- sastav podnesak od 15. ožujka 2019. prema Tbr.8.t.3. Tarife u iznosu od 500,00 kn,
- zastupanje na ročištu 18. ožujka 2019. prema Tbr.9.t.2. Tarife u iznosu od 40.540,00 kn,
- zastupanje na ročištu 10. rujna 2019. prema Tbr.9.t.1. Tarife u iznosu od 81.080,00 kn.

Sumarno je, dakle, tuženici priznat trošak parničnog postupka u iznosu od 203.200,00 kn te je tužiteljima u točki 2. izreke odluke naložena naknada citiranog troška u roku od 8 dana. Prema čl. 161. st. 1. ZPP-a tužitelji kao suparničari podmiruju troškove na jednake dijelove.

Napominje se da je tuženica zatražila iznos troškova u iznosu od 100.000,00 kn po radnji u smislu Tbr.7.t.1. Tarife. Sud je, međutim, tuženici prema VPS-u od 13.040.985,00 kn priznao iznos od 81.080,00 kn za jednu radnju u smislu Tbr.7.t.1. Tarife. Za sastav podneska od 15. ožujka 2019. priznat je iznos prema Tbr.8.t.3. Tarife budući da tuženica u istome elaborira samo o procesnim stvarima.

Slijedom svega navedenoga odlučeno je kao u izreci presude.

U Varaždinu 27. rujna 2019.

Sudac:

Denis Krnjak, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštteni službenik:

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od osam dana od dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu. Ako stranka nije uredno obaviještena o tom ročištu, može podnijeti žalbu u roku od osam dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u četiri istovjetna primjerka.

DNA:

1. tužitelj: ARIS 2000 d.o.o., Zagreb, Fraterščica 60
2. tužitelj: NOVABELA GRUPA, d.o.o., Zagreb, Augusta Šenoe 3
3. tužitelj: st. upravitelj Ante Dragičević iz Zagreba, Selska cesta 90/D
4. z.z. tuženika: Županijsko državno odvjetništvo u Varaždinu